

Fremsat den 13. november 2018 af Martin Henriksen (DF), Alex Ahrendtsen (DF), Pernille Bendixen (DF), Kristian Thulsen Dahl (DF), Karian Due (DF), Søren Espersen (DF), Marie Krarup (DF), Christian Langballe (DF), Peter Skaarup (DF) og Dorthe Ullemose (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om den fremtidige opgørelse af antallet af indvandrere og efterkommere

Folketinget pålægger regeringen at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal udrede, hvordan Danmarks Statistik fremover skal opgøre antallet af indvandrere og efterkommere på fyldestgørende vis. Arbejdsgruppen skal fremkomme med forslag til nye statistiske opgørelser til brug for de politiske beslutningstagere og med henblik på at understøtte samfundsdebatten.

Bemærkninger til forslaget

Baggrund for forslaget

Antallet af indvandrere og efterkommere har stor betydning for samfundsudviklingen i Danmark. Siden slutningen af 1960'erne har der været en stor indvandring til Danmark. I begyndelsen var der tale om de såkaldte fremmedarbejdere, der kom fra lande som f.eks. Tyrkiet og det daværende Jugoslavien. De kom på opfordring fra arbejdsgiverne, der ønskede udenlandsk arbejdskraft til Danmark.

I årene efter de markante ændringer af udlændingeloven i 1983 skiftede tilstrømningen af udlændinge karakter. Nu blev det i betydeligt omfang flygtninge og familiesammenførte til flygtninge fra ikkevestlige lande, der kom til Danmark.

Udgangspunktet er, at flygtninge bør vende tilbage til deres hjemland, når det igen er muligt. Alligevel har realiteten været, at flygtningene er blevet boende i Danmark og er blevet indvandrere. En stor del af indvandrerne har haft store vanskeligheder ved at finde sig til rette i det danske samfund og på det danske arbejdsmarked. Der har været sproglige, kulturelle og religiøse barrierer, ligesom mange mangler helt basale kompetencer for at kunne fungere i et moderne og højtudviklet dansk samfund. Nogle er tilmed analfabeter – selv på deres eget sprog.

Mange flygtninge og familiesammenførte til flygtninge fra ikkevestlige lande har oprindelse i mellemøstlige lande. De er naturligt nok opvokset med kulturelle og religiøseværdier og familieværdier, der passede til det samfund, de kom fra. Selvom de er kommet til Danmark med status som flygtninge, har de reelt ønsket at blive indvandrere i vores land. Men de har ikke samtidig ønsket at transformere deres værdier og tilpasse dem til de værdier og den levevis, der gælder i Danmark.

Den manglende lyst til at tilpasse sig dansk levevis har fra starten givet anledning til betydelige sammenstød mellem danskere og indvandrere. Specielt i de tilfælde, hvor indvandrerne forlanger, at danskerne skal tage hensyn til dem og måske tilmed ændre adfærd. Eller »bøje nakke for de fremmede«, som nogle danskere tænker.

Det har gennem årtier været en stor politisk udfordring for skiftende regeringer at tage hånd om problemerne med indvandringen, og det er sket med varierende succes. Fire årtier efter masseindvandringen af flygtninge og familiesammenførte begyndte, er det svært at se andet, end at det kun er blevet værre.

Det er ikke mindst det kulturelle og religiøse sammenstød mellem forskellene i kristendommen og islam, der er årsag til mange af konflikterne. Der er næppe noget i vejen med at være troende, men de to nævnte kulturer og religioner har svært ved at gå hånd i hånd, når nu den ene part end ikke vil give hånden.

Mange støder på problematikken i hverdagen. Det er f.eks. halalslagtede produkter i daginstitutioner, tørklæder,

ramadan, moskeer, bederum osv., som giver konflikter mellem børn, forældre og kollegaer på arbejdspladser.

Dertil kommer, at indvandrere og efterkommere i høj grad påvirker samfundsøkonomien i Danmark.

Det er velkendt, at særlig den ikkevestlige indvandring er en væsentlig udgift for det danske samfund. I februar 2018 kunne Finansministeriet således oplyse, at: »Udlændinge i arbejde er en gevinst for den danske statskasse, mens udlændinge uden for arbejdsmarkedet er en stor udgift. Samlet set var nettoudgifterne til indvandrere og efterkommere på 33 mia. kr. i 2015. Ikkevestlige indvandrere og efterkommere udgjorde i samme år en nettoudgift på ca. 36 mia. Det viser en ny analyse fra Finansministeriet om indvandreres nettobidrag til de offentlige finanser« (»Store udgifter til indvandrere uden job«, Finansministeriet, den 22. februar 2018).

Indvandrere, efterkommere, flygtninge og familiesammenførte til flygtninge fylder meget i den offentlige debat og har gjort det i årtier. De fylder sikkert mere i mediebilledet end deres andel af befolkningen i øvrigt berettiger dem til.

Eller gør de? For vi ved i virkeligheden ikke, hvor meget de fylder.

Dette forslag handler om, at flere med indvandrerbaggrund tælles med i de løbende opgørelser, så opgørelserne bliver så korrekte og fyldestgørende som mulig, hvilket efter forslagsstillernes opfattelse ikke er tilfældet i dag.

Indvandrere og efterkommere i Danmark

Pr. 1. januar 2018 var der 770.397 indvandrere og efterkommere i Danmark svarende til 13,3 pct. af befolkningen, heraf 493.488 ikkevestlige indvandrere og efterkommere, svarende til 8,5 pct. af befolkningen. De tal er ikke nye, de offentliggøres hver år og gengives ofte i den offentlige debat. Men tallene fortæller måske ikke hele sandheden, for ser man til Tyskland, opgør man der et såkaldt migrations-tal, der dækker over antallet af personer bosiddende i Tyskland med en migrationsbaggrund.

Hvis den samme opgørelsesmetode anvendes i Danmark, viser tallet, at der er 929.666 med »migrationsbaggrund« i Danmark. Tallet er dermed næsten 160.000 højere end de hidtil anvendte tal. Det viser Danmarks Statistiks bidrag til udlændinge- og integrationsministerens svar på UUI alm. del – spørgsmål 908, folketingsåret 2017-18. Det skal bemærkes, at det ikke er muligt at anvende helt samme definition på opgørelsen, som anvendes i Tyskland.

Opgørelsen bør sikre, at tredjegerationsindvandrere altid tælles med. I de seneste år er der kommet meget udenlandsk arbejdskraft til Danmark, hvilket også påvirker befolkningssammensætningen og derfor bør indgå i opgørelsen.

Det er væsentligt for samfundsdebatten og for forståelsen af de politiske udfordringer med at håndtere indvandrere og efterkommere, at der er adgang til så fuldstændige og kor-

rekte tal som muligt. At udfordringen med ét slag måske er blevet 160.000 personer større, må kalde til eftertanke og på handling.

Hvis ikke politikerne kender det fulde omfang af indvandringen og indvandrernes efterkommere, er der en stor risiko for, at der ikke handles i tide og træffes de rette foranstaltninger for at undgå, at udviklingen løber løbsk. Det er derfor rettidig omhu at få kigget på, om de værktøjer, som Danmarks Statistik anvender, er rigtige og tidssvarende.

Danskerne skal kende det fulde omfang af indvandringen, og selvfølgelig skal befolkningen oplyses korrekt. Hvis ikke vi kender til omfanget af indvandringen, handler vi i blinde og ser først udviklingen, når det er for sent.

Nedsættelse af en arbejdsgruppe

Det er forslagsstillernes ønske, at Folketinget pålægger regeringen at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal udrede, hvordan Danmarks Statistik fremover skal opgøre antallet af indvandrere og efterkommere på fyldestgørende vis. Arbejdsgruppen skal med udgangspunkt i dette beslutningsforslag fremkomme med forslag til nye statistiske opgørelser over indvandringen og indvandrernes efterkommere til brug for de politiske beslutningstagere og for at understøtte samfundsdebatten.

Skriftlig fremsættelse

Martin Henriksen (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om den fremtidige opgørelse af antallet af indvandrere og efterkommere.

(Beslutningsforslag nr. B 37)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.